

lærerløn ogsaa forpligtede Staten til at yde Løntillægene som til Førstelærere, naar Ministeriet i det hele havde godkendt Sogneraadens Indstilling desangaaende. Denne Fortolkning, jeg her fremsætter, synes jeg er saa lige til, hvor Andenlærerembederne sættes i samme Lønskala som Første- og Enelærerembederne. Mindre klart og mindre afgjort maa det vel nok siges at være, hvor Kommunalbestyrelsen, fordi man nu paa Stedet har en flink Andenlærer, man gerne vil beholde, har ordnet sig paa den Maade, at man har givet ham Løn som Førstelærer, men kun for hans egen Embedstid. Saadan Tilfælde findes der en Del af. Selve Lærerlønningssloven indeholder vist ikke nogen Bestemmelse om det Forhold, men ogsaa i dette Tilfælde gaar jeg ud fra, at Ministeriet vil fortolke Loven saaledes, at Andenlærerne faar Lønningstillæg som Førstelærere. Men jeg vil gerne have et Par Ord fra den højtærede Undervisningsminister om, at dette Forhold ordnes saaledes, som jeg ønsker det.

Maa jeg til Slutning rette en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans Udtalelse om, at Mors har et berettiget Krav paa at faa sine Baneforhold ordnet og ogsaa nok skal faa dem ordnet. Men jeg savnede alligevel noget; thi hvornaar kan vi vente, at det vil ske? Det sagde Ministeren intet om. Det hele skydes hen i en uvis Fremtid, og det beklager jeg. Saa vidt jeg ved, er Sagen angaaende dette allerede saa vel undersøgt, at der egentlig kun mangler at tage Bestemmelse om, hvilken Fremgangsmaade man vil vælge, om man vil skride til Gennemførelse af Planen, som den i et og alt er vedtaget, og tage de Udgifter, som deraf følger, eller man vil forsøge at ændre ved Planen og skabe en ny Ordning. Hvis det sidste, som jeg nærmest havde Indtryk af, at Ministeren kunde tænke sig, vælges, forekommer det mig, at man bør gøre det smart, saa der paa Finansloven vedanden eller tredje Behandling kan opføres et Beløb til Arbejdets Udførelse. et Beløb, der er ikke saa lidt større end 30 000 Kr., som allerede findes opført paa Finanslovsforslaget. Her er jo ikke Tale om en ny Bevilling; Loven om Banen er vedtaget, og Pengene er dermed lovede ud. Her er kun Tale om at faa en Ende paa de Overvejelser, der skal føres endnu, og saa at faa Arbejdet i Gang. Det er et ret stort Arbejde i Forhold til den Kreds af Folk, der kan faa Nytte af Banen, og derfor vilde jeg gerne, om Sagen maatte blive fremmet saa hurtigt som muligt for derved at modvirke den Arbejdsløshed, som ogsaa findes der-

oppe. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, at der tages endelig Bestemmelse angaaende Sagen ret snart, og at der paa Finansloven anvises et Beløb ikke blot til at tilrettelægge Arbejdet, men saa stort, at der ogsaa kan udføres en betydelig Del af Arbejdet i det Finansaar, som det foreliggende Finanslovsforslag omfatter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har bedt om Ordet for tredje Gang. Det ærede Medlem kan kun faa Ordet med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Sundbo: Efter Referater i Bladene skal den højtærede Landbrugsminister have sagt i Aftes, at han kunde gaa med til Fragnedsættelse for Forsendelse af Fisk til Udlandet, men derimod ikke til Nedsættelse af Petroleumspriserne. Naar jeg anfører Referater i Bladene, er det, fordi vi endnu ikke har faaet Fortrykket med Landbrugsministerens Tale, og jeg derfor ikke kan konstatere, om det er rigtigt eller ikke. Hvis det første er rigtigt, vil jeg takke den højtærede Minister for denne Lempelse for Fiskerne, men jeg maa rigtignok meget beklage, hvis den højtærede Minister har udtalt sig bestemt mod en Nedsættelse af Petroleumspriserne. Jeg forstaar ikke, hvorfor vi ikke kan faa de Nedsættelser her, ligesom de har faaet dem i Norge. Det vil sikkert føles som et meget hardt Slag for Fiskerne, hvis dette sidste Haab ogsaa maa lades ude af Betragtning.

Den højtærede Justitsminister maa jeg gøre en Undskyldning. Jeg har sagt, at Sygehusvedtægten har ligget i Justitsministeriet i et helt Aar. Det er ikke rigtigt, og jeg gør den højtærede Minister en uforbeholden Undskyldning. Man kan altsaa ogsaa gøre den højtærede Justitsminister Uret. Derimod kan jeg ikke tage noget tilbage om selve Sagen. Sygehusvedtægten har ligget i Ministeriet i et helt Aar, men det er altsaa til den højtærede Indenrigsminister, jeg maa vende mig. I November Maaned i Fjor har Esbjerg vedtaget den nye Vedtægt for Sygehuset og indsendt den til Indenrigsministeriet. Derefter blev den borte foreløbig i et halvt Aar. Den 29. Maj vendte den tilbage til Esbjerg med en Anmodning om at faa en Erklæring fra Byraadet om de Takster, som Byraadet tidligere havde vedtaget, og som Byraadet selvfølgelig ogsaa fastholdt. Den 10. Juni gik Sagen tilbage til Indenrigsministeriet, og derfra